

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 1052: Từ Văn Tự Khởi Quán Chiếu, Lần Lướt Chứng Vào Bạc
Tương Tự, Phần Chứng, Cho Đến Rốt Ráo Thành Tự Vô Thượng Bồ-Đề**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 092)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Kinh, tuy là văn tự danh ngôn, nhưng từ văn tự mà khởi quán chiếu, lần lướt chứng vào bạc Tương tự, Phần chứng, cho đến rốt ráo thành tự Vô thượng Bồ-đề, lẽ nào tất cả phước đức hữu tướng nào có thể sánh bằng!】 .

Đây là nói rõ cho chúng ta biết đạo lý này: vì sao đem bảy báu bằng mười ức núi chúa Tu-di ra bố thí, cũng không bằng một phần của việc thọ trì đọc tụng bộ kinh này. Trong phần chú giải giảng rất rõ ràng, chúng ta tuyệt đối không thể lơ là, đó chính là “quán chiếu”. Đọc tụng mà không thể quán chiếu thì không có tác dụng, quán chiếu thì chính là thọ trì rồi. Thế nào gọi là quán chiếu?. Điểm này vô cùng quan trọng; đó là trong đời sống hằng ngày, ngay ở chỗ khởi tâm động niệm đối với người, với sự, với vật, chúng ta phải nghĩ đến chân tướng của vũ trụ nhân sinh mà Phật đã chỉ dạy trong kinh.

Ví như, Phật nói với chúng ta rằng, tất cả các tướng cảnh giới trong thế gian và xuất thế gian, “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng” (Phàm những gì có hình tướng, đều là hư vọng), quý vị có thể đề khởi được câu này, đây chính là quán chiếu, đây chính là khai trí huệ. Chúng ta quyết định không mê mờ trong sự tướng hiện tiền, tướng là huyễn tướng, sẽ không bị mê hoặc ở trong đó. Phật dạy chúng ta thái độ sống ở đời, dạy chúng ta “ưng vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm” (nên không trụ vào đâu, mà sinh tâm ấy), đối với tất cả các pháp thế gian và xuất thế gian, đều không thể chấp trước. “Vô trụ” chính là không chấp trước, “sanh tâm” chính là đoạn tất cả ác, tu tất cả thiện.

Vì sao không chấp trước mà còn phải đoạn ác tu thiện?. Đạo lý này ở phần trước đều đã nói qua rồi. Tất cả các pháp đều do nhân duyên sanh ra, duyên

sanh tánh không, cái gọi là “đương thể tức không, liễu bất khả đắc” (ngay bản thể vốn là không, trọn chẳng thể được), cho nên dạy quý vị không được chấp trước. Nhưng ở trong đây còn có một sự thật mà quý vị nhất định phải biết, đó là nhân quả bất không. Nhân thiện nhất định hiện quả thiện, nhân ác nhất định hiện quả ác. Đây là nói mười pháp giới y chánh trang nghiêm, tướng tuy là hư huyền, nhưng nó lại bày ra rõ ràng rành rành ngay trước mắt chúng ta, đây gọi là nghiệp nhân quả báo bất không. Cho nên Phật nói tiếp “nhi sanh kỳ tâm” (mà sinh tâm ấy), tuy sinh tâm, tuy tu thiện, nhưng cũng không thể trụ, cũng không được để việc đó ở trong tâm, như vậy mới đúng!. Thế nên, ở trong mọi lúc, mọi nơi, đều phải nghĩ đến những điều Phật đã chỉ dạy chúng ta trong Kinh Kim Cang; quý vị có thể thời thời khắc khắc nhớ nghĩ đến được, đây gọi là quán chiếu. Quyết không thể quên đi điều đó.

Những câu kinh đặc sắc có rất nhiều, những điều quan trọng ví dụ như nói đến “chư pháp như nghĩa” (nghĩa như của các pháp), “vô thực vô hư” (không thực không hư), “bất nhất bất dị” (không một không khác), đây đều là những cương lĩnh vô cùng quan trọng. Có thể ứng dụng vào tất cả các pháp thế gian và xuất thế gian, giúp chúng ta nhận biết được chân tướng của sự thật. Phật dạy chúng ta ở trong cuộc sống, đặc biệt là trong hoàn cảnh nhân sự, dạy chúng ta “bất thủ ư tướng, như như bất động” (không chấp lấy tướng, như như bất động). Đoạn kinh văn này chúng ta vẫn chưa học đến, nó nằm ở phần sau. Bề ngoài nhìn vào thì thấy đây là thái độ mà Phật Thích Ca Mâu Ni dạy Tôn giả Tu Bồ Đề khi hoằng pháp lợi sinh, nhưng trên thực tế hai câu này có thể áp dụng ngay trong đời sống hằng ngày của chúng ta, bất luận là ở trong thuận cảnh hay nghịch cảnh, nếu như có thể vận dụng được hai câu này, thì quý vị nhất định sẽ thường sanh trí huệ, không sanh phiền não, do đó điều này là vô cùng quan trọng. Vì vậy, tuyệt đối không phải tất cả các phước đức hữu tướng có thể đem ra so sánh cùng được.